

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

hele forslaget titel for sig og nyder dette velklingende navn, som dette forslag har fået.

Forslaget indebærer også som sædvanlig, at staten nu skal til at udvide sine fangarme. Man opretter nogle amtsmusikudvalg, man opretter et statens musikråd, og så skal der være et repræsentantskab til at styre disse ting. Der er sandelig ingenting overhovedet, som borgerne må have lov til at drive i fred og ro uden statens indblanding. Alt, hvad befolkningen, hvad folket ikke vil have, det skal de tvinges til at betale til. Det er den socialdemokratiske politik. Det er ikke vores.

Vi tager skarp afstand fra dette forslag og vil forsøge at begrænse det og bekæmpe det med alle de midler, som vi nu er i besiddelse af.

Aase Olesen (RV):

Da det allerede har været nævnt, skal jeg starte i omvendt rækkefølge og sige, at vi kan give tilslutning til lovforslag nr. 177 om ændring af lov om Det kgl. Teater og oprettelsen af en kulturel fond, men jeg skal samtidig på det radikale venstres vegne spørge om begrundelsen for, at man i og for sig ønsker at opretholde denne fond. Jeg har set i bemærkningerne, at man siger, at det spørgsmål må man tage op, når man skal foretage en mere gennemgribende revision af den lov, der gælder for Det kgl. Teater og den kulturelle fond, men vi vil godt have at vide, hvorfor man egentlig har ønsket at opretholde denne fond. Vi er enige i, at bestyrelsens opgaver overgår til Statens Musikråd.

Om lovforslag nr. 176 har jeg lyst til at sige, at jeg tidligere, ved et andet lovforslag, har takket ministeren for meget grundige og oplysende bemærkninger, men man må jo spørge sig selv her, om det er nødvendigt at få 30 siders bemærkninger til et 2 siders lovforslag. Det er næsten lige ved at tvinge folk i knæ, og noget af det er malet med meget bred pensel. Men det er klart, at det kan være, vi kan spare en hel masse spørgsmål og svar i udvalget, så vi må jo prøve at tygge os igennem alle 30 sider.

Vi skal vel også i udvalget se på spørgsmålet om ikrafttræden, og hermed bliver det jo et spørgsmål om økonomien i forsla-

get. Vi kan principielt støtte hovedtankerne i forslaget om at samle alle disse foranstaltninger i én lov, men vi mener nok, at der er nogle punkter, som vi godt vil grave noget mere i i udvalget. Der vil jeg nævne — det er tilfældigvis to af de punkter, som også fru Birte Weiss nævnte — punkt 8 og punkt 10 i § 3, som nok kunne trænge til en lidt dybere gående behandling, end de har fået i bemærkningerne.

Endelig vil jeg spørge ministeren, hvad man egentlig har tænkt sig, at amtsmusikudvalgene skal have af kompetence. De skal indstille, står der, til amtsrådene og til Statens Musikråd. Hvordan bliver forholdet til amternes kulturudvalg? I hvilken grad er der høringspligt osv.? Eller kan man risikere, at dette forsøg — og jeg kan godt se, det er et ærligt forsøg på at decentralisere — kan gå hen og få det modsatte resultat, at der kan blive tale om noget, der kan minde om en centralisering? Der er jo i de mange bemærkninger også indvævet ord om ensartethed og om at overtage funktioner fra de lokale foreninger.

I øvrigt vil jeg tilsige forslaget en grundig udvalgsbehandling.

Lembourn (KF):

I modsætning til den tidligere ordfører synes jeg nu, at de bemærkninger, der er til dette lovforslag om musik, er særdeles velkomne. En del af de lovforslag, vi har behandlet i dag, har ikke være udpræget velkrevne. Det kan man til gengæld sige at bemærkningerne til dette forslag er. Hvem der end er mester for det, skal de pågældende have den cadeau, at det jo er et essay om moderne dansk musiks stilling. Det er velgennemtænkt, og det er godt skrevet.

Man kommer til det resultat, at musikken er stedbarnet i dansk kunst, og det er jo rigtigt, og det er jo egentlig ganske ejendommeligt. Hvordan kan det være, at én kunst-ud af tre — hvis vi nu tager det meget bredt — altid er hinket bagefter, aldrig har haft de samme udfoldelseschancer som de to andre? Måske er forklaringen den, at den musikalske uddannelse, man giver i danske skoler, er så ringe, hvis den overhovedet er der, at vi knap har lov at kalde os et kultursamfund i den forstand. Der er næppe noget andet land i Europa, der behandler musikken så ringe i skolerne, som vi gør.